ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Εσωτερικού Δρχ. 50.—
Αμερικής Δολ. 2
Αυστραλίας και λοιπού εξωτερικού Σελίνια 10

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΦΩΝΗ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ—ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ
28
ΙΟΥΝΙΟΥ 1936
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ · ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΥ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ 2

ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟΝ

Είναι κοινόν, πλέον, μυστικόν, ότι τόσον ο **Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Αθηνών**, όσον και η **Κυθηραϊκή Αδελφότης του Πειραιώς**, έχουν περιπέσει από μακρού εις κατάστασιν μαρασμώδη, ολίγον απέχουσαν της ολοσχερούς διαλύσεως.

Εις τον πρώτον, αρκετά εκ των παλαιών του μελών αποχωρήσαντα προ πολλού με την δικαιολογίαν, ότι οι ιθύνοντες τα του **Συνδέσμου** κομματίζονται σκανδαλωδώς, εμμένουν εισέτι εις την αποχώρησίν των, παρά την ρητήν των κατηγορηθέντων δήλωσιν, ότι είναι πρόθυμοι να δεχθούν οιανδήποτε ρύθμισιν των πραγμάτων, ικανήν ν' ασφαλίση την έκλειψιν πάσης υπονοίας εκτροπής του **Σωματείου** εκ των υπό του καταστατικού του προβλεπομένων επιδιώξεων.

Εις την δευτέραν πάλιν, η αυτή διά παρομοίους λόγους διαρροή μελών, η υπό διάφορα προσχήματα παραίτησις μελών του νεοεκλεγέντος διοικητικού συμβουλίου, η σήψις, η αδράνεια, η διάλυσις!..

Η αυτή και εδώ και εκεί απροθυμία εγγραφής νέων μελών, και η διά τούτων τόνωσις, η προς ανάληψιν κίνησις, η ενέργεια προς δράσιν. **Πρόσχημα** δε πάντοτε η πολιτική αντίθεσις, το αιώνιον των νεοελλήνων αίτιον διαιρέσεως: το κόμμα!.. **Υπό** τας συνθήκας αυτάς δεν είναι απορίας άξιον διατί μας καταργούν την αρχιεπισκοπήν και σιωπώμεν, ζητείται βοήθεια ατυχησάντων συμπολιτών και δεν υπάρχει τρόπος να τους δοθή πραγματική τοιαύτη, απευθύνεται έκκλησις υποχρεωμένων δι' οικονομικούς λόγους να διακόψουν τας σπουδάς των **Κυθηρίων** φοιτητών και καθίσταται αδύνατον να ληφθή μέριμνα διά να ενισχυθούν ούτοι. **Τα** χωρίς μέλη σωματεία μας, με τας προπολεμικάς συνδρομάς των ελαχίστων μελών των, δεν είναι δυνατόν να έχουν πόρους επιτρέποντας να διαθέσουν πέραν ενός ψωραλέου πενηνταδράχμου προς τους έχοντας ανάγκην ενισχύσεως εκ των συμπολιτών μας και, φυσικά, είναι κατόρθωμα αν δυνηθώσι να διαθέσουν και τούτο!..

Αλλ' ερωτάται: **Είναι** αρκετή δικαιολογία η διά λόγους κομματικής αντιθέσεως του ενός συμβούλου προς τον έτερον παραίτησις του ενός διά να μην συναντάται με τον άλλον και αποτελεί αφορμήν σοβαράν, ικανήν να δικαιολογήση την απόφασιν μελών προς απόσχισιν εκ του σωματείου των η πρόφασις ότι το **Δ. Συμβούλιον** τούτου κατά παράβασιν του καταστατικού κομματίζεται; **Θα** έπρεπε να είναι κανείς παρά πολύ αφελής διά να παραδεχθή τούτο. **Εις** σωματεία ευρείας τοπικιστικής σκοπιμότητος, τα προσωπικά πάθη, αι πολιτικαί και πολιτειακαί αντιθέσεις, εγκαταλείπονται εις το κατώφλιον της εισόδου των **Γραφείων** των, διά να ενθυμηθούν εντός τούτου και οι το διοικητικόν συμβούλιον απαρτίζοντες και τα μέλη, ότι ένα έχουν σκοπόν: [illegible] διά το γενικόν του τόπου των καλόν, διά την ανακούφισιν των πασχόντων συμπατριωτών των, διά την εκτέλεσιν έργων γενικής εξυπηρετήσεως και κοινής ωφελείας. **Και** τα **Κύθηρα**, τα χωρίς από τινος **Μητρόπολιν**, χωρίς από πολλού συγκοινωνίαν, χωρίς δρόμους, χωρίς σχολεία της προκοπής, χωρίς τόσα άλλα πρωτίστης ανάγκης πράγματα. **Τα Κύθηρα** τα τουριστικώς παρθένα, τα γεωργικώς πρωτόγονα, τα δενδροκομικώς καθυστερημένα. **Τα Κύθηρα** εις τα οποία η μελισσοκομία είναι ελαχίστη, η σηροτροφία άγνωστος, η αλιεία εις αφάνταστον βαθμόν περιωρισμένη! **Τα Κύθηρα** τα μαστιζόμενα από την φυματίωσιν και πλείστας άλλας νόσους, έχουν περισσότερον παντός άλλου τόπου ανάγκην ίνα τα τέκνα των εργασθούν εν αγάπη, συμπνοία και ομονοία, διά την επίλυσιν των πολλών και μεγάλων ζητημάτων των. **Πώς** λοιπόν είναι δυνατόν τα μέλη των εν **Αθήναις** και **Πειραιεί** σωματείων μας να λησμονούν τούτο τελείως; **Πώς** είναι δυνατόν να το παραβλέπουν χάριν των κομματικών παθών; **Αι**, όχι, κύριοι! **Είναι** καιρός να παύσωμεν κρυπτόμενοι όπισθεν του δακτύλου μας. **Είναι** καιρός να παύσωμεν προς δικαιολογίαν πράξεων μας απορρεουσών από βαθύτερα ελατήρια, να επικαλούμεθα προφάσεις που μειώνουν την αντίληψίν μας και αποβαίνουν εις βάρος της ευψυΐας μας.

Βεβαίως, αναγνωρίζω, ότι έκαστος εξ ημών ιδιαιτέρως και όλοι ομού αισχυνόμεθα διά τα αληθή ελατήρια της παρατηρουμένης αθλιότητος και ζητούμεν—ασυνειδήτως ίσως—να αποκρύψωμεν και από ημάς αυτούς ταύτα.

Αλλά τούτο δεν σώζει την κατάστασιν. **Το** γελοίον του εξευρεθέντος προσχήματος, καθιστά μεγαλυτέραν την αισχύνην των βαθυτέρων αιτίων.

Ας ομιλήσωμεν λοιπόν ανοικτά. **Η** αλήθεια πληγώνει μεν οδυνηρά, αλλά και θεραπεύει. **Είναι** καιρός να επέλθη και η θεραπεία και η κάθαρσις της αιτίας που ωθεί προς την διάλυσιν των εν **Αθήναις** και **Πειραιεί** **Κυθηραϊκών** οργανώσεων. **Και** η αιτία του κακού αυτού—μη προς κακοφανισμόν ουδενός—είναι το στενόν τοπικιστικόν πνεύμα, που επιτηδείως από μακρού καλλιεργηθέν παραμένει, ασυνειδήτως έστω, ριζωμένον μέσα εις της ψυχής μας τα βάθη.

Πράγματι! **Το** μίσος των μεσοδημοτών προς τους εξωδημότας προεκάλεσεν την εξασθένησιν του **Κυθηραϊκού** συνδέσμου των **Αθηνών**, και τανάπαλιν το μίσος των εξωδημοτών προς τους μεσοδημότας την διαρροήν της **Αδελφότητος Πειραιώς**.

Αλλά διά το όνομα του **Θεού** συμπολίται. **Τι** θα πη μεσοδημότης και τι εξωδημότης, όταν μάλιστα έξω της νήσου είμεθα όλοι **Κυθήριοι**; και κατά τι θα είχαν να ζημιωθούν οι μεν ή οι δε, όταν από κοινού ειργάζοντο διά την επανίδρυσιν της **Μητροπόλεως**, την απόκτησιν λιμένος ώστε να μη θαλασσοδερνόμεθα αποβιβαζόμενοι στο **Φανάρι**, και διατί να μη συνεργασθώμεν ως εις άνθρωπος ώστε και ο μέσα δήμος ν' αποκτήση, τους δρόμους και τα σχολεία που του χρειάζονται και ο έξω τα κοινωφελή έργα και ιδρύματα των οποίων έχει ανάγκην;

Διατί από κοινού να μη μοχθήσωμεν, ώστε να δημιουργήσωμεν [illegible] φυσικών καλλονών τόπον μας και [illegible] ταμείον αλληλοβοηθείας, ικανόν τελεσφόρως να περιθάλψη εξ ίσου τον ατυχούντα εις την νήσον ως και εις την ξένην **Κυθήριον**;

Συμπολίται, καιρός να αναγνωρίσωμεν, ότι το ένα τι βγάζει μάτι, και να παύσωμεν δημιουργούντες διαφοράς εκεί που δεν υπάρχουν παρά μόνον άσκοποι και ανόητοι, καταστρεπτικαί όμως παρεξηγήσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΑΘΗΝΩΝ

Έκκλησις
Προς άπαντας τους Κυθηρίους Πειραιώς και Αθηνών

Αγαπητοί Συμπατριώται,

Η τιμητική ψήφος των συμπολιτών μας, ενεπιστεύθη εις ημάς την διοίκησιν της Πατριωτικής Κυθηραϊκής Αδελφότητος Πειραιώς Αθηνών διά την αρξαμένην τριετίαν 1936—1938. Αναλαβόντες τα καθήκοντά μας και προκειμένου να επιδιώξωμεν την πραγματοποίησιν των πολλαπλών σκοπών της Αδελφότητός μας, επιθυμία μας είναι να επικοινωνήσωμεν με τους Αγαπητούς Συμπολίτας μας Πειραιώς—Αθηνών ίνα ζητήσωμεν την πολύτιμον συνδρομήν των εις το κοπιώδες και βαρύ έργον μας.

Είναι γνωστόν εις όλους τους Συμπολίτας ότι από τριακονταπενταετίας, αφ' ότου ιδρύθη η Κυθηραϊκή Αδελφότης, επετελέσθησαν ικανοποιητικά αποτελέσματα, ελύθησαν πλείστα Κυθηραϊκά προβλήματα, ενισχύθησαν ηθικώς και υλικώς χιλιάδες αναξιοπαθούντων Συμπολιτών μας, επετεύχθη διά των τελουμένων κατά καιρούς εκδρομών και Χοροεσπερίδων η σύσφιγξις των φιλικών δεσμών και η εξύψωσις του Κυθηραϊκού ονόματος κλπ. Όλα δε ταύτα επραγματοποίησεν η Αδελφότης μας έχουσα παραστάτας και βοηθούς τους Αγαπητούς Συμπολίτας, μέλη και μη, οι οποίοι μετά προθυμίας και ζήλου συνέτρεχον το έργον της.

Ατυχώς, όμως, από τινος χρόνου αντίξοος περίστασις και η όλως ανώμαλος περίοδος τας οποίας διήλθομεν, συνετέλεσαν εις το να παρακωλύσουν την δράσιν της Αδελφότητός μας και να ελαττώσουν τον ζήλον των συμπολιτών μας προς αυτήν επί μεγίστη ζημία των Κυθηραϊκών συμφερόντων.

Είναι γνωστόν και απέδειξε κατά τον πλέον πασιφανή τρόπον η Αδελφότης μας, ότι [illegible] όταν στηρίζεται επί της πολυτίμου συνδρομής και αλληλεγγύης η οποία διέκρινε πάντοτε το φιλοπρόοδον Κυθηραϊκόν στοιχείον.

Την συνδρομήν και την ενίσχυσιν ζητούμεν και σήμερον υπέρ πάσαν άλλην περίστασιν. Ζητούμεν από τους Συμπολίτας μας την εγγραφήν των εις την Αδελφότητά μας ως μέλη αυτής και την ηθικήν και υλικήν ενίσχυσιν ταύτης.

Αξιούμεν από τους φιλοπροόδους και αλτρουϊστάς Κυθηρίους να μη υπάρχη ουδείς ο οποίος να μη είναι μέλος της Αδελφότητος.

Με την ενίσχυσιν δε ταύτην όχι μόνον θα συνεχίσωμεν το λαμπρόν έργον της, αλλά και θα το επεκτείνωμεν και εις άλλα έργα ήτοι: στέγασις της Αδελφότητός μας ίνα δύνανται οι συμπολίται μας να συναντώνται, προικοδοτήσεις απόρων θυγατέρων συμπολιτών μας, ενέργεια διαλέξεων και έργων εγγυουμένων την υλικήν και ηθικήν προαγωγήν των Κυθηρίων και την επιτέλεσιν έργων εις την ιδιαιτέραν μας Πατρίδα κ.λ.π. κ.λ.π.

Έχομεν την δικαίαν προσδοκίαν και ελπίδα ότι η παρούσα έκκλησίς μας θα συναντήση πρόθυμον την αρωγήν των συμπολιτών μας.

Μετά Πατριωτικής αγάπης
Το Διοικητικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος: Θεόδωρος Γ. Τζέζος, ο Ταμίας: Χαράλαμπος Π. Καστρίσιος, ο Γραμματεύς: Νικόλαος Ι. Κορωναίος, οι σύμβουλοι: Αθανάσιος Σήμος, Όθων Ι. Χριστοφίλης, Σαραντόπουλος Κωνστ. Ιωάννης Φατσέας, Χρόνης Καψάνης, Αριστείδης Καψάνης, Γεώργιος Πετρόχειλος, Γεώργιος Καλλίγερος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ

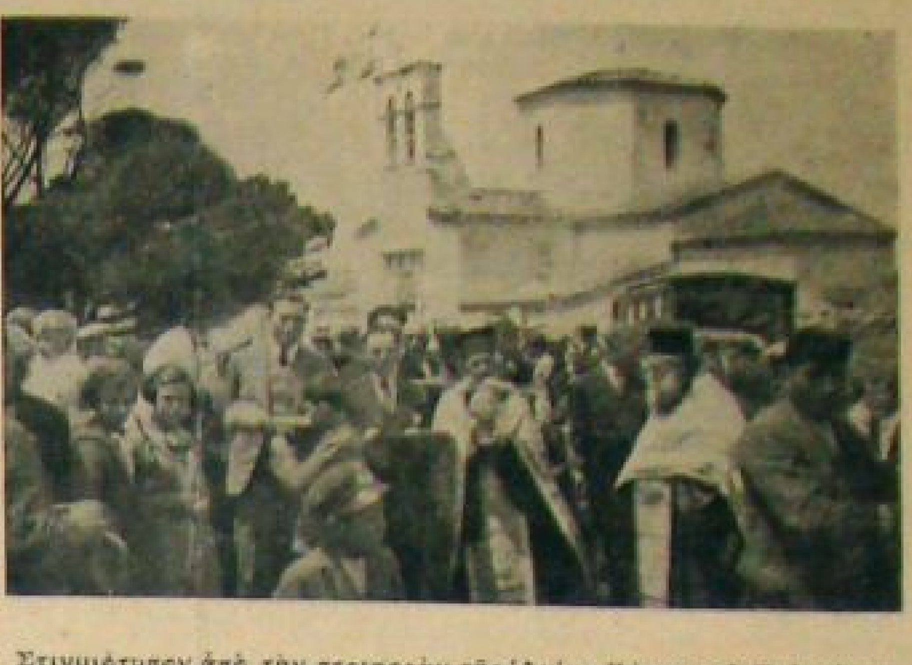

Στιγμιότυπον από την περιφοράν της Αγίας Κάρας του Πολιούχου της Νήσου Αγίου Θεοδώρου.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Ο εμπνευσμένος λόγος του Γυμνασιάρχου μας κ. Σπ. ΣΤΑΘΗ

Από την Κέρκυρα, όνειρο μου' στη χαρά [του Μάη
ώς τον Καβομαλιά,
ανιάχερο κοντά στα Κύθηρα, κάθε κορφή [γελάει
και κάθε ακρογιαλιά!

Ναι! οι κορφές και οι ακρογιαλιές όλες, που απαλά τις χαϊδεύουν οι Ιόνιοι ζέφυροι, γελούν και πάντα αλλά και πιο πολύ τη σημερινήν ανοιξιάτικην ημέρα, επέτειο του μεγάλου γεγονότος της Ενώσεως των Εφτά Νησιών με τη μητέρα Ελλάδα. Και εδώ στη μικρή μικρή μας πλατεία, στον ιστορικό φόρο του Σταυρωμένου» απ' όπου τους τελευταίους αιώνες σε κάθε ιστορική στιγμή απολάει τους παλμούς της η κυθηραϊκή καρδιά, μαζευτήκαμε και πάλιν οι [illegible] για να γιορτάσουμε την μεγάλην επέτειο. Ας κάμη τόσο για [illegible] ατενίζοντας τα μελλούμενα, να ξεχωρίση και να διαβάση μέσα στη θαμπή προοπτική του μέλλοντος.

Ύστερα από την κατάλυση της Βενετσιάνικης Δημοκρατίας από τον μεγάλο Ναπολέοντα, στα 1797, οι κοντινοί μας πρόγονοι ζήσανε δώδεκα σκληρά χρόνια αλλεπαλληλωναλλαγών καθεστώτων ίσα με την αγγλική των εφτά μας νησιών κατάκτηση. 1809, Σεπτεμβρίου 27, ήλθαν, ιστορεί ο χρονογράφος Γρηγόριος Λογοθέτης, εις τον Αυλέμονα δυό φρεγάδες εγγλέζικες και επολέμησαν με τους Φραντσέζους, όπου εξουσίαζαν, και υπέταξαν τους Φραντσέζους. Εις τας 28 του ιδίου μηνός έβγαλαν κανόνια από τη Βρουλέα και τα έφεραν με αρμπάδες εις τον Τράχηλα απέναντι εις το Κάστρο και έκαμαν πόλεμον φυχτόν οι Εγγλέζοι από τον Τράχηλα, λεγόμενον Παλαμήδα. Εβάρεσαν και οι Φραντσέζοι κανονιές και εσκότωσαν τον Μπενέτο Λεβούνη και μία κοπέλλα Διαμάντα, ελάβωσαν και ένα δούλον λεγόμενον Βασίλειον. 30 Σεπτεμβρίου επαράδωσαν οι Φραντσέζοι το Κάστρο, δύο δε ημέρες πριν παραδώσουν επήγε με τους Άγγλους ο κύριος Δημήτριος Λαζαρέτος, τους έφερε εις του Καρβέλα και από εκεί εις το Κάστρο. Οι δε Ρώσσοι και οι Φραντσέζοι εμπήκαν εις τα Αγγλικά πλοία και εφύγαν».

Έτσι κατακτήθηκε ο τόπος μας από τους Άγγλους για να ιδρυθή αργότερα το «Ανεξάρτητον Κράτος των Ηνωμένων επτά νήσων υπό την υψηλήν προστασίαν της Μεγάλης Βρεττανίας», για να 'ναι, κατά τον ποιητή, το κάθε νησί «αλυσσωμένο τεχνικά και στο μέτωπο γραμμένη» να 'χη «Ψεύτρα ελευτεριά». Και ήρθεν ύστερα η Ελληνική Επανάσταση του 1821, για να ζήσουν οι κοντινοί μας πρόγονοι κάτω από την Αγγλική πίεσιν και λογοκρισία ολάκληρα χρόνια μαρτυρικής αγωνίας. Εδώ, στον ιστορικόν αυτό «φόρο του Σταυρωμένου» εμχόντισαν κατά το φύσημα των ανέμων οι στεναγμοί και οι γόοι των αγωνιζομένων Ελλήνων άλλοτε από τις ψηλές κορφές του Ταϋγέτου, άλλοτε από τις χιονοσκεπασμένες κορφές του Ψηλορείτη. Μέσα εκεί, στην Άγια Τράπεζα του Σταυρωμένου, ο παππάς εύχουνε κρυφά την επικράτησιν των Ελληνικών όπλων και την Ανάστασιν του Γένους. Μέσα εκεί στην Εκκλησιά του Σταυρωμένου, μυστικά προσευχόντουσαν οι Αλμπανάκηδες, για να βγουν έπειτα γεμάτοι πίστη και θάρρος και να τροφοδοτήσουν κρυφά το ασκέρι του Κολοκοτρώνη με παξιμάδι, και ο Παυλίνης, για να στείλη κρυφά στον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη εφημερίδες και γράμματα. Από τον ιστορικόν αυτό «φόρο του Σταυρωμένου» περνούσαν αλυσσοδεμένοι οι Καραβίτες μάρτυρες της Εθνικής πίστεως, για ν' ανεβούν στο Κάστρο και να κλειστούν στα μπουντρούμια του και όσοι από αυτούς δεν εκρεμάστηκαν να σπάσουν με τη συνεργία των Χωραΐτων τα σίδερα της φυλακής, να δραπετεύσουν τις νυχτερινές ώρες, να τρέξουν προς τα βορεινά ακρογιάλια του Νησιού και από κει να προφτάσουν να περάσουν πέρα στο Μοριά.

Τέλος τα μάγια λύθηκαν! «Στου ήλιου τη χαρά, στ' Απρίλη τον αγέρα» βγήκε θρεμμένο από το αίμα της Φυλής, το Ανεξάρτητο Ελληνικό Κράτος. Μα τα μαρτυρικά εφτά Νησιά με την «ψεύτρα ελευτεριά τους», βρέθηκαν έξω απ' το Κράτος αυτό. Νέα χρόνια πόνου και σπαραγμού!

.... Ω μάννα μας η αγκάλη
του ξένου είναι βραχνάς
αίμα για Σένα χύσαμε και γένηκε ποτάμι [για Σένα μη ξεχνάς.
Του κάκου ο ξένος με λογής δολώματα [και βράχια και μάγια μας τραβά,
από της γης τους θησαυρούς, μάννα, η δι[κή σου φτώχεια στοιχίζει πιο ακριβά.
Πάρα του ξένου φόρεμα κι' αρχοντικό [στεφάνι με λάμψη περισσή,
κάλλιο, ω μητέρα, να είμαστε σαν τα [χορτάρια,
φτάνει να μας πατάς Εσύ.
Εμείς το πίνουμε το φως απ' τα δικά Σου [μάτια,
που είν' ήλιος της ζωής,
και του κορμιού Σου τ' άχραντου τ' αχώριστα κομμάτια,
[μητέρα, είμαστ' εμείς!»

Η συνείδησι αυτή, ότι απ' τα Ελληνικά μάτια πίνουμε το φως, ότι τ' αχράντου Ελληνικού κορμιού είμαστε [illegible] το ριζοσπαστικό κόμμα. Αγώνες σκληροί στείλανε τους προμηθείς αρχηγούς του Κόμματος, αλυσσοδεμένους στους αξένους βράχους των Οθωνών και των Αντικυθήρων, μα η Ιδέα αντί να πνιγή φούντωσε και θέριεψε. Ο Κωνσταντίνος Λομβάρδος, γενικός αρχηγός του Αγώνος στα Επτάνησα, ο Μαρμαρής, ο Παναγιωτόπουλος, ο Πανάρετος αρχηγοί στα Κύθηρα. Αδιάκοποι μαρτυρικοί αγώνες των πιστών της Εθνικής Ιδέας φέρανε στο τέλος την ονειρεμένη Νίκη. Και με δάκρυα χαράς και με ιαχάς θριάμβου, ο αντίλαλος των οποίων δεν έσβυσεν ακόμα, είδαν οι πατέρες μας στον ιστορικόν αυτό «φόρο του Σταυρωμένου» να ξεπεζεύη το ξανθό βασιλόπουλο του Βορρά, που η μοίρα προώρισεν ενσαρκωτή των Εθνικών ονείρων και πόθων, για ν' ανεβή στο Κάστρο και μέσα στον απέριττον ευρύχωρο ναό της χριστιανικής Παρθένου να δοξολογήση τη Θεία Πρόνοια για το αίσιο πλήρωμα του Επτανησιακού πόθου.

Εβδομήντα και δύο ολάκληρα χρόνια πέρασαν από τότε. Ο Επτανησιακός λαός έζησε χρόνια πραγματικής λευτεριάς. Όλοι οι δρόμοι προς τ' ανεβάσματα τα μεγάλα ευρείς και ανοιχτοί. Όσοι δυνατοί και πιστοί πήραν τους ανηφορικούς δρόμους και να! στην ίδια ιστορική πλατεία, στο «φόρο του Σταυρωμένου», γεμάτοι χαρά, υποδεχόμαστε σήμερα τον Κυθήριον Υπουργό, γέννημα και θρέμμα του Κυθηραϊκού λαού και όλα τα άλλα επίλεκτα μέλη των Κυθηραϊκών παροικιών των Αθηνών και του Πειραιώς. Και δεχόμενοι από τον Υπουργό μας το χαιρετισμό της Ελληνικής Κυβερνήσεως και χαιρετίζοντες τους επισκέπτας μας πατριώτες των Αθηνών και Πειραιώς παίρνουμε πίστη και θάρρος για ν' ατενίσουμε στο μέλλον και μέσα εκεί, στη θαμπή προοπτική, να ξεχωρίσουμε και να διαβάσουμε. Διαβάζοντας, λοιπόν, βλέπουμε την καταβολή όλων των Εθνικών δυνάμεων για την εθνική μας αναδημιουργία, βλέπουμε όλες τις προσπάθειες για τη δημιουργία του Νεοελληνικού μας πολιτισμού. Και μέσα στις προσπάθειες αυτές — ω χαρά τρελλή! — ξεχωρίζουμε δυνατή την επτανησιακή και ιδιαίτερα την Κυθηραϊκή συμβολή. Για την ωραίαν οπτασία ετοιμαστήτε να σύρετε πανηγυριώτικους χορούς. Μα πριν τους σύρετε, ελάτε όλοι μαζί και τώρα, όχι με την «ψεύτρα» αλλά με την πραγματική λευτεριά φωνάζετε, κατά τον ποιητή, «ως τ' αστέρια» και σηκώνοντας τα χέρια για να δείξετε χαρά αναφωνήσατε μ' ένα στόμα και με μιά ψυχή «Ζήτω το Έθνος!» «Ζήτω ο Βασιλεύς!»

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΣ

Την 20ήν τρέχοντος εκοινοποιήθησαν τα αποτελέσματα των εξετάσεων των μαθητών του Γυμνασίου μας, αι οποίαι αρχίσασαι την 11ην έληξαν την 18ην ιδίου. Αι επ' απολυτηρίω εξετάσεις αρχίσασαι την 22αν θα περατωθούν την 30ήν Ιουνίου τα δε αποτελέσματα θα εκδοθούν μέχρι της 5ης Ιουλίου, διά να καταστή δυνατή η χορήγησις των απολυτηρίων μέχρι της 10 ιδίου, ότε λήγει το σχολικόν έτος.

ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ

Μακραί, πολυθόρυβοι, πολύλογοι και πλήρεις κούφου επιδείξεως συζητήσεις, διεξάγονται τελευταίως, διά την διενέργειαν εράνου προς συνέχισιν του λιμενοβραχίονος της Αγίας Πελαγίας. Και γύρω από την συζήτησιν αυτήν και τον δίκαιον εν πολλοίς έπαινον υπέρ του αδιαφιλονεικήτου ωφελιμότητος έργου του κ. Π. Κορωναίου, καθαρά διαφαίνεται διά τον δυνάμενον να εμβαθύνη εις τον χαρακτήρα και τους λόγους πολλών των συζητητών, η επιθυμία όπως αφαιρεθή από τας χείρας του εμπνευστού και κατασκευαστού του μνημειώδους αυτού έργου και η διαχείρισις των συλλεγησομένων ποσών και η πρωτοβουλία της συνεχίσεώς του.

Η «Κυθηραϊκή Φωνή», εφημερίς απολύτως ανεξάρτητος, επιφυλασσομένη να κρίνη εν καιρώ και επικρίνη δεόντως τας τοιαύτας προθέσεις και τους καλλιεργούντας αυτάς, θεωρεί υποχρέωσίν της επί του παρόντος όπως, προ παντός άλλου, υποδείξη εις τους συζητούντας περί εράνων και φιλοδοξούντας να μετάσχουν εις την επιτροπήν διενεργείας αυτών, κάτι που ουδέποτε εφρόντισαν και που εν τούτοις έχει πρωταρχικήν σημασίαν διά την επιτυχίαν του σκοπού των.

Πάντοτε, αφ' ης εις την νήσον μας ήρχισαν εκτελούμενα δι' εράνων έργα κοινής ωφελείας, προωρισμένα να εξυπηρετήσουν τόσον τους διαμένοντας εν τη νήσω όσον και τους συχνότερον μετ' αυτής επικοινωνούντας Κυθηρίους, τα 99 εκατοστά της αξίας των κοινωφελών αυτών έργων, κατέβαλλον εκ του υστερήματός των οι συμπολίται του εξωτερικού.

Οι του εσωτερικού, περιωρίζοντο—πλην ελαχίστων φωτεινών εξαιρέσεων— εις το να καρπωθούν τους τίτλους τιμής διά την πρωτοβουλίαν της εκτελέσεως των έργων, την επιστασίαν διά την καλήν των εκτέλεσιν και την συμμετοχήν εις τας επιτροπάς της διενεργείας εράνων. Και αν κανείς, κάποτε, έδιδε κάτι, δεν ήτο το προσφερόμενον, ή ψιχίον εκ των πολλαπλών περισσευμάτων του, έναντι της γενναιοτάτης προσφοράς, εκ του υστερήματός των, των εν τη ξένη αδελφών μας.

Γυμνάσιον, οδός Διακοφτίου και λοιπά, δεν είναι ή έργα οφειλόμενα εις τον πατριωτισμόν των εν τω εξωτερικώ Κυθηρίων. Και εκ του διά τον λιμενοβραχίονα ήδη δαπανηθέντος ποσού, το μεγαλύτερον πάλιν μέρος εξ εκείνων προέρχεται.

Αλλ' οι άνθρωποι αυτοί, οι εγκαταλείποντες το νησί και θαλασσοπνιγόμενοι να εγκατασταθούν εις τα ξένα, διότι δεν δύνανται να ζήσουν εις αυτό. Οι γενόμενοι, πολλάκις, λούστροι λατζέρηδες, σκαφτιάδες, πλανόδιοι πωληταί παγωτών και φρούτων διά να κερδίσουν τον άρτον των και δημιουργήσουν ένα καλλίτερον μέλλον. Οι υποβαλλόμενοι εις μυρίας στερήσεις διά να αποταμιεύσουν ολίγα λεπτά διά τα γράμματά των. Οι μη έχοντες ουδέν να ωφεληθούν εκ των έργων δι' ά καλούνται να δώσουν τας με τόσους μόχθους συλλεγείσας οικονομίας των, εστάθησαν μίαν ημέραν σκεπτικοί προ της διαρκώς επαναλαμβανομένης προσπαθείας απομυζήσεως και της τελευταίας πεντάρας των, εκύτταξαν την αδιαφορίαν εκείνων πού έχουν να ωφεληθούν εκ των επιτελουμένων έργων, είδαν τον φιλοτομαρισμόν των, την τσιγκουνιάν και την παληανθρωπιάν των, και είπαν: Σαν πολύ τράβηξε το σχοινί!

«Δεν θα πληρώνωμεν ημείς για να απολαμβάνουν εκείνοι! Δεν θα γίνωμεν τα κορόϊδα των, ούτε τα θύματά των! Καλή η πατρίδα βέβαια, ωραίον να προοδεύη, αλλ' όχι όμως και πάντοτε εις βάρος μιάς μερίδος των τέκνων της, και προς όφελος της άλλης. Όχι να δίνωμε εμείς το αίμα μας διά να παχύνωνται τα πορτοφόλια των άλλων»!

Και έχουν όλα τα δίκαια με το μέρος των. Και κάνουν άριστα να μην θέλουν να δώσουν ούτε οβολόν πλέον. Οφείλουν μάλιστα να παύσουν να δίδουν ολοσχερώς, εφ' όσον τόσον οι εν τη νήσω βαθύπλουτοι συμπολίται δεν προσφέρουν αναλόγως των ωφελειών πού θ' αποκομίσουν εξ εκάστου έργου όσον και οι εν Αθήναις και Πειραιεί αναλόγως της περιουσίας των. Οι διάφοροι αξιότιμοι συμπολίται, οι φιλοδοξούντες να αποτελέσουν μέλη εργανικών επιτροπών, οφείλουν να το λάβουν υπ' όψει. Δεν πρέπει τίποτε να προσδοκούν από τους Κυθηρίους του εξωτερικού, πριν πείσουν και αναγκάσουν τους συμπατριώτας του εσωτερικού να φανούν ήδη γενναιόδωροι τόσον, όσον εκείνοι εφάνησαν κατά το παρελθόν, δίδοντες αυτοί το παράδειγμα προς τούτο. Είναι ντροπή δι' όλους μας, κύριοι, ν' απευθυνόμεθα προς τον εν Αυστραλία συμπολίτην βιοπαλαιστήν ζητώντας του να δώση το υστέρημά του υπέρ έργου, του οποίου τα ωφελήματα είναι άγνωστον αν θ' απολαύση ποτέ, όταν ο επιστήμων εκατομμυριούχος του εσωτερικού δεν έχει δώσει τους τόκους μιάς εβδομάδος των κεφαλαίων του, τα ενοίκια ολίγων ημερών των μεγάρων του, τα παχυλά εκ του επαγγέλματός του έσοδα μιάς ημέρας! Είναι αίσχος να ζητούμε από τον εν τη ξένη μοχθούντα σκληρά συμπολίτην τα πέντε ή δέκα σελλίνια που με κόπους πολυημέρου εξαντλητικής εργασίας αποταμίευσεν, όταν έτερος βαθύπλουτος συμπολίτης του εσωτερικού δεν έχει δώσει ούτε όσα μιάς νυκτός γλέντι δαπανά. Είναι άδικον να ζητούμεν από τον μικροϋ-

(Η συνέχεια εις την 3ην σελίδα)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Επειδή πολλοί των συμπολιτών μας εξέλαβον την «Κυθηραϊκήν Φωνήν» ως συνέχειαν της παλαιότερον εκδιδομένης «Φωνής των Κυθήρων», λόγω της μεγάλης των τίτλων ομοιότητος, ήχθημεν εις την απόφασιν όπως προς διασκέδασιν της τοιαύτης παρεξηγήσεως προβώμεν εις την αλλαγήν του σημερινού μας τίτλου. Ούτω, δηλούμεν, ότι από του επομένου φύλλου η εφημερίς μας θα κυκλοφορή με τον τίτλον «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ»

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΚΑΘΗΚΟΝ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ

Προς τους συγχαρέντας ημάς επί τη εκδόσει της «Κυθηραϊκής Φωνής» συμπολίτας και τους προσφερθέντας να ενισχύσουν ηθικώς το έργον μας, εκφράζομεν τας θερμοτέρας των ευχαριστιών μας.

Ο ενθουσιασμός, το ενδιαφέρον και η προθυμία, με την οποίαν οι απανταχού πατριώται υπεδέχθησαν την εφημερίδα μας, αποτελεί δι' ημάς την καλλιτέραν ενίσχυσιν προς αντιμετώπισιν πάσης δυσχερείας, την οποίαν θέλομεν συναντήσει εις το επίμοχθον έργον που ανελάβομεν, προς εξυπηρέτησιν των Κυθηραϊκών συμφερόντων.